

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Oom Wiggily en de tuinslang

Oh, oh wat was het warm in dierenland! Het was niet alleen warm maar ook droog en stoffig, want het had al lang niet meer geregend, en de zon scheen fel, waardoor de bladeren aan de bomen opkrulden in de hitte en de mooie bloemen verwelkten.

"Nou, als we niet snel wat regen krijgen," zei zuster Jane Fuzzy Wuzzy, de muskusratdame, "dan zal de tuin verwelken en kunnen we geen aardbeientaart eten."

"Geen aardbeientaart!" riep oom Wiggily met de lange oren, de konijnenheer voor wie Mevrouw Fuzzy Wuzzy het huishouden deed. "Dat zou erg jammer zijn! Maar vertel me, wat heeft regen te maken met aardbeientaart, zuster Jane?"

"Regen heeft er alles mee te maken, oom Wiggily," zei ze. "Want als het niet regent, groeien de aardbeien niet, en als we geen aardbeien hebben, kunnen we geen taart maken. Tenzij ik er citroenen in doe in plaats van aardbeien."

"Oh nee! Dat zou echt niet kunnen!" riep meneer Langoor uit. "We moeten aardbeien hebben. Ik zal kijken wat ik kan doen om het te laten regenen."

"Hoe kun je dat doen?" vroeg Jane.

"Ik zal in mijn luchtschip naar de wolken gaan," sprak de oude heer konijn, "en ik zal kijken of er regen in zit die klaar is om neer te vallen en de dorstige grond nat te maken. En misschien, als er regen in de wolken zit,

kan ik er een beetje uitpersen, zoals je water uit de spons in het bad knijpt."

"Ik hoop dat je dat kunt," zei zuster Jane, terwijl ze naar de tuin liep om wat onkruid te wieden.

De oude heer konijn stapte in zijn luchtschip, wat eigenlijk een wasmand was, en ging hoger en hoger, omhoog naar de wolken. Maar toen hij daar aankwam, zag hij geen regen erin. De wolken waren zo droog als een stuk kaas.

"Nee, hier is geen regen te zien" zei oom Wiggily verdrietig. "Ik vraag me af wat ik kan doen? Ik wil niet dat de tuin van zuster Jane uitdroogt, want ik ben dol op aardbeientaart. Ik vraag me af wat ik kan doen?"

Oom Wiggily voer in zijn luchtschip nog een stukje verder en keek hij over de rand van de wasmand naar de aarde. Daar zag hij ver onder zich wat water spatten en sproeien in een soort prachtige douche.

"Ha! Daar beneden regent het!" riep de konijnenheer.

"Ik vraag me af waarom er bij ons geen regen is? Ik moet naar beneden gaan en kijken."

Hij ging dus naar beneden en daar zag hij Jackie en Peetie Waf Waf, de twee kleine hondjes, water spuiten met een slang die aan de kraan van de gootsteen in de keuken was bevestigd.

"Nu is het mijn beurt om te spuiten!" riep Jackie, terwijl oom Wiggily uit zijn luchtschip sprong, dat de grond had bereikt.

"Nee, laat me nog een klein beetje water spuiten!" smeekte Peetie, en zijn broertje vond dat prima.

"Ha! Wat heb je daar?" vroeg de oude heer konijn, terwijl hij naar de puppy-jongens liep.

“Een tuinslang,” zei Jackie. “Zie je, het heeft al zo lang niet geregend dat onze tuin helemaal is uitgedroogd. Dus papa heeft deze slang gepakt. Kijk, zo spuit je ermee.”

En precies op dat moment bewoog

Peetie per ongeluk het uiteinde van de slang te ver, en een stortbui van water stroomde over oom Wiggily heen.

Oh!” riep Peetie, “dat was niet mijn bedoeling.”

“Ik zal het je vergeven!” lachte oom Wiggily. “Het is zo warm dat het heerlijk voelt om wat water op je gespoten te krijgen, dus het kan me niet schelen. Ik moet er een voor zuster Jane halen.”

Toen was het Jackie's beurt om met de slang te spuiten, en toen Peetie hem die gaf, gleed het uiteinde van de slang ook uit zijn hand en werd Grootvader Gans, die net langskwam, onder een stortbui water gespoten.

“Oh jee! Het spijt me zo!” riep Jackie.

“Het maakt helemaal niets uit!” riep de oude heer Gans.

“Ik hou wel van water!” En de druppels rolden van zijn rug, zonder hem nat te maken, want de veren van een

ganzenheer zijn gemaakt om water af te stoten, net als een paraplu.

"Laat mij de tuinslang eens proberen," smeekte oom Wiggily, en Jackie gaf hem de slang. "Ja, ik moet er echt een voor zuster Jane halen," zei de konijnenheer. "Het is net zo goed als een regenbui," en hij sproeide water over de hele hondentuin heen.

Daarna ging hij in zijn luchtschip op pad om een tuinslang te halen, terwijl hij Peetie en Jackie achterliet om hun tuin te besproeien. Soms maakten ze de stoep nat en soms besproeiden ze de dieren die voorbijliepen, maar zo zijn puppy jongens!

"Ha! Nu maakt het ons niet meer uit of het regent of niet!" riep oom Wiggily, toen hij weer bij zijn holle boomstronk-bungalow aankwam.

"Waarom niet?" vroeg zuster Jane, zichzelf koelte toewaaiend met een teiltje. "Het is heter dan ooit. We hebben dringend regen nodig."

"We zullen regen hebben!" riep de oude heer konijn uit. "Kijk, ik heb een tuinslang," en hij pakte de tuinslang uit zijn luchtschip. Hij had hem gekocht bij de doe-het-zelf winkel.

Al snel werd de slang aan de keukenkraan bevestigd en oom Wiggily gaf de tuin water. En kijk eens hoe de bloemen en de bonen en de aardbeienplanten hun vermoeide, stoffige, hete bladeren optilden en het koele water dronken dat over hen heen werd gegooid.

Maar toen, net nadat de tuin goed bewaterd was, hoorde oom Wiggily een geluid op straat en een vermoeide stem zei:

"Oh jee! Wat heb ik het warm! Oh jee!"

“Ha! Iemand in nood!” merkte oom Wiggily op. “Ik moet meteen kijken of ik kan helpen.” Hij liep naar voren en daar zag hij een arm, moe, stoffig paard met een ijswagen, het paard kon nauwelijks zijn hoofd nog omhoog houden.

“Ik zal je water geven met de tuinslang,” zei de konijnenheer. “Dat zal je afkoelen en je rust geven.”

“Doe dat alsjeblieft,” smeekte het paard met de ijswagen, en oom Wiggily deed het. En toen het koele water op het hete en vermoeide paard kwam, voelde hij zich zoveel beter dat hij zelfs lachte, zijn hoofd omhoog hield en oom Wiggily een groot stuk ijs gaf, zoals die waarop meneer IJsbeer zit. En het ijs maakte de holle boomstronk-bungalow zo koel dat oom Wiggily die nacht heerlijk sliep.

En de volgende dag regende het, dus oom Wiggily hoefde niet meer met de tuinslang te sproeien. En dit bewijst dat je altijd aardig moet zijn voor een paard met een ijswagen als die voorbij komt.